

OVERWEGING   MARIA TEN HEMELOPNEMING

Theodorakapel

DATUM   10 augustus 2019

VOORGANGER   Jan Laan o.p.

EERSTE LEZING   Exodus 2, 1-10

EVANGELIE   Lucas 9, 57 - 62

Welkomstwoord

Ik heet u allen van harte welkom in deze kapel om het feest van Maria ten hemelopneming te vieren en te gedenken. Ook u die via de televisie met ons mee viert, heet ik welkom.

Een bijzonder feest is het. Bijzonder omdat dit feest ook veel vertelt over hoe wij op onze beurt leven mogen verwachten en toekomst hebben

Bijzonder is het ook, omdat we straks twee heel verschillende lezingen horen. . De eerste beschrijft een kosmisch gevecht op leven en dood. Het tweede beschrijft de ontmoeting van twee vrouwen vol verwachting voor de komst van hun kind.

Maken we het stil in ons, openen we ons voor onze God, die het verlangen van ons naar toekomst en leven voor al zijn mensen vervult

Overweging

Twee bijzondere lezingen hebben we net gehoord.

De lezing uit het laatste boek van de bijbel, de apokalyps, het boek der openbaringen, beschrijft als het ware een allesomvattende strijd. De strijd tussen de machten der duisternis en de macht van het licht. Het is een strijd van alle tijden.

De eerste regels van de bijbel verwijzen daar naar. Luister maar: 'In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods en duisternis lag over de oervloed, maar Gods Geest zweefde over de wateren. God zei: Er moet 'licht 'komen en er was licht. '

En nu horen we uit het laatste boek van de bijbel:

'Een groot teken verscheen aan de hemel : een vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.

En een ander teken van de tegenhanger verschijnt.

'Een grote vuurrode draak die verwoestend bezig is met de sterren en op het punt staat om het kind dat de vrouw baart te verslinden.'

In deze twee tekenen wordt als het ware de hele geschiedenis van ons mensen verteld en samengebond. De altijd aanwezige strijd tussen degenen die steeds opnieuw leven verwachten, toekomst mogelijk maken voor al hun dierbaren en de weg van vrede en bevrijding bewandelen. En daar tegenover de tyrannie, de honger naar macht en overheersing, het knechten der mensen, het uitbuiten van hen. Hen brengen tot een situatie van slavernij. Onze geschiedenis is daar vol van. De grote oorlogen, de holocaust, de vernietiging van de joden, de sinti, zigeuners en de mensen met gebreken zijn afschrikwekkende getuigen van deze strijd.

Binnen deze eeuwige strijd tussen goed en kwaad geloven we dat onze God kiest voor de kleinen, de zwakken, degenen die het niet redden in hun eentje. Het eerste en belangrijke verhaal is het gedenken van onze bevrijding uit de macht van de slavernij uit Egypte. God stuurt Mozes en Aaron om in zijn naam te pleiten bij de farao dat ze zijn volk, geknecht en tot slavernij gebracht, zal laten gaan. Na een heftige strijd lukt het hen om op weg te gaan naar een nieuwe manier van leven, een andere manier van omgaan met elkaar. De tien geboden, de richtlijnen ten leven zullen voortaan de uitgangspunten zijn van waaruit je een verbond, een volk toekomst en vrede kan geven.

Met vallen en opstaan wordt deze gerichtheid op vrijheid en vrede voor allen beschreven in alle boeken van de bijbel. Profeten dagen steeds weer opnieuw de machthebbers uit om recht te doen aan allen, in het bijzonder om te zien naar de weduwe, wees en vreemdeling. Zij zijn het die te gemakkelijk vergeten worden en niet gezien worden. De profeten doen het om de genen die eerbied hebben te bemoedigen om zich het lot van de wees, weduwe en vreemdeling aan te trekken. Voor de bemoediging gebruiken ze prachtige beelden. God heeft Sion lief. Zij is als het ware zijn bruid. Hij laat haar niet in de steek maar schenkt haar zijn licht en scheppende Geest. Zij, zijn volk, zijn voor Hem geliefde mensen. Zo waardevol dat onze God ieder van ons bewaart en naar ons omziet met heel zijn hart. Ook en in het bijzonder ziet hij elke kleine, die hoopt op leven en verlangt in vrede te kunnen bestaan.

Dit laatste horen we vandaag: zij baarde een zoon en zij wordt door God bewaard in de woestijn en deze zoon is gekomen om het heil en de macht en het koningschap van onze God zichtbaar te maken. Als dienaar der mensen zal deze Zoon het doen. Een koningschap van omzien naar, van het bewaren van ieder, een dienaar die zichzelf geeft ter wille van hen die Hij ontmoet.

Het tweede bijzondere verhaal is de ontmoeting tussen twee zwangere vrouwen, Elisabeth en Maria. Het is een ontmoeting vol vreugde en van zelf zing je mee met het danklied van Maria. Zij zingt over de liefde van God voor haar. Zij zingt over de toekomst, over hoop op leven voor allen die verlangen naar toekomst voor hun dierbaren. De dierbare mensen van Maria zijn mensen die hongeren, die dorst hebben, die gering zijn, die God met eerbied tegemoet treden, die weet hebben van de lasten die mensen te dragen hebben. Zij zingt over het wachten en het verwachten van heelheid, vrede en vrijheid. U onze God hebt mij gaven geschonken en U hoopt dat u en ik deze gaven gebruiken om een ander naast me tot bloei te laten komen, te laten groeien tot waardevolle personen.

Met heel haar hart heeft Maria zich voor deze weg ingespannen en zij heeft haar zoon Jezus op die weg opgevoed samen met Jozef , haar man.

Een strijd om leven en overleven ondanks alles en een danklied , Maria die vanuit verwachting op toekomst voor haar zoon en voor alle kinderen die geboren worden zich ingezet heeft .

Vandaar heeft heel de gelovige gemeenschap uit gesproken. Maria de verwachtingsvolle , zij, die de verlangens van ons allen verbeeldt, zij gelooft en hoopt dat wij met eerbied en groot vertrouwen toekomst mogen verwachten. Haar heeft onze God bijzonder lief.

Daarom wordt dit feest Maria tenhemelopneming herdacht en gevierd. Maria is één met onze God, als één van zijn/haar meest geliefde personen. Ten hemel opgenomen of in Gods liefde , in God wonend. Hemel is namelijk een ander woord voor God. Uit eerbied voor Gods naam wordt het woord 'God' niet gebruikt. Te groot, te veel omvattend is Zij/Hij. Zij/Hij omvat ieder en alles. En wij buigen voor Hem /Haar, onze Schepper en Vader.

Ook wij mogen dit voor elkaar hopen en verwachten. Wij zijn toch ook zijn mensen!

Amen